

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันที่ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและกระแสโลกาภิวัตน์เข้ามายืนทบทาทเป็นอย่างมาก ส่งผลให้เกิดการแปลงเปลี่ยนในสังคม ทั้งด้านการศึกษา การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม จนเป็นที่กล่าวว่า สังคมยุคปัจจุบันเป็นสังคมความรู้ มีการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญ บุคคลจึงจำเป็นต้องมีการศึกษาตลอดชีวิต (ชุมิมา สัจจานันท์, 2548) ซึ่งการศึกษาเป็นரากฐานสำคัญต่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศ เพราะการศึกษาช่วยกระตุ้นความเป็นอยู่ของบุคคลให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ ด้วยการทำการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมรอบๆตัวได้ และการศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความสามารถ ตลอดจนความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

สภาพแวดล้อมของสารสนเทศยุคปัจจุบันที่มีการสร้าง การผลิต และการเผยแพร่ เป็นจำนวนมาก และหลากหลายรูปแบบ ส่งผลให้ปริมาณของสารสนเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนประสบปัญหาการหลักหลาຍของสารสนเทศ (Information Explosion) (สมาน ลอยฟ์, 2544; พิมพ์พรรณ เรพเพอร์, 2546) ทำให้ผู้เรียนต้องเริ่มกระบวนการตรวจสอบหาสารสนเทศอย่างมีเป้าหมายเพื่อให้ได้สารสนเทศที่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ ดังนั้น การตรวจสอบหาสารสนเทศจึงเป็นกระบวนการเริ่มต้นเมื่อบุคคลเดิมเห็นว่าสภาพความรู้ที่ตนเองมีอยู่น้อยกว่าที่ตนเองต้องการ ไม่ว่าจะเพื่อการตอบคำถาม เพื่อการแก้ปัญหาหรือใช้ในการตัดสินใจ กระบวนการนี้จะจบลงเมื่อได้สารสนเทศตามที่ต้องการแล้ว จึงเป็นกระบวนการค้นหาทางที่จะให้ได้สารสนเทศที่ต้องการเพื่อตอบสนองความต้องการนั้นๆ เช่นเดียวกับนักศึกษาที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย ซึ่งมีจุดประสงค์ในการตรวจสอบหาสารสนเทศ เพื่อการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และตอบคำถามในเรื่องการเรียนการสอน ให้กระจัง ให้ การสำรวจ ให้ การตรวจสอบนักศึกษาเกี่ยวเนื่องกับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ความต้องการสารสนเทศด้านร่างกาย ความต้องการสนเทศด้านจิตใจ ความต้องการทางด้านสติปัญญา สภาพแวดล้อมการเรียนการสอน

สภาพแวดล้อมทางค้านสังคมและวัฒนธรรม สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมือง อุปสรรคค้านบุคคล ปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีความสัมพันธ์ต่อการแสดงความสามารถของนักศึกษาทั้งสิ้น

การแสดงความสามารถจากแหล่งต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งสารสนเทศที่ต้องการนั้น ผู้ที่แสดงหางานมีวิธีการแสดงหาที่แตกต่างกัน แต่โดยทั่วไปแล้วจะมีเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกแหล่งสารสนเทศ ได้แก่ ความถูกต้อง (Accuracy) ความครบถ้วนสมบูรณ์ (Completeness) ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ความเที่ยงตรง (Precision) ความทันสมัย (Currency) ใช้ได้ในเวลาที่ต้องการ (Timeliness) ค่าใช้จ่าย (Cost) และการเข้าถึงง่าย (Accessibility) และสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือเป็นข้อมูลที่อยู่ในระบบและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ (สมคิด ดวงจักร, 2551) ซึ่งหากมีการแสดงความสามารถเป็นประจำ หรือมีการแสดงความสามารถอย่างสม่ำเสมอ จะเกิดทักษะในการแสดงความสามารถค้านการคิดวิเคราะห์ และมีความสามารถในการกำหนดแหล่งและเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้รวดเร็ว และได้รับสารสนเทศที่ตนเองต้องการ ได้ ซึ่งทักษะการคิดวิเคราะห์ เพื่อกำหนดแหล่งและเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการนี้ หากได้มีการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้มีการพัฒนาทักษะงานเกิดการรู้สารสนเทศต่อไป

การรู้สารสนเทศ (Information Literacy) หมายถึง ความเข้าใจและความสามารถของบุคคลที่จะวิเคราะห์ได้ว่าเมื่อใดที่ตนเองต้องการสารสนเทศ มีความสามารถในการกำหนดแหล่งและเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการ ประเมินและใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ (American Library Association, 1998 ; สมาน ลอยฟ้า, 2544) ถ้าบุคคลมีความรู้ดังกล่าวแล้วจะถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้รู้สารสนเทศ ส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงความสามารถคือ สามารถกำหนดแหล่งและเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการได้และส่งผลเชิงบวกต่อสังคมคือ มีจริยธรรมในการใช้สารสนเทศและเทคโนโลยี และสามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมแห่งการเรียนรู้ได้ ผลลัมภุที่จากการรู้สารสนเทศเป็นกุญแจสำคัญของการพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการรู้สารสนเทศยังเป็นทักษะที่มีความจำเป็นสำหรับผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับอุดมศึกษาทุกสาขาวิชาอีกด้วย (สุดาวดี ศรีสุเดตา, 2549) การรู้สารสนเทศจึงมีความสำคัญต่อการศึกษาและมีความสอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการศึกษาปี พุทธศักราช 2542 ที่มีสาระหลักคือการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (คณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้, 2543)

มหาวิทยาลัยราชวิถีราชนครินทร์ เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแห่งใหม่ในภาคใต้ ซึ่งหลอมรวมสถาบันในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดราชวิถีเข้าด้วยกันคือ วิทยาลัยเทคนิค ราชวิถี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชวิถี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา วิทยาลัยการอาชีพภาคใต้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และวิทยาพยาบาลรัฐราชนันดรราชวิถี สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เปิดสอนทั้งในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับปริญญาตรี มีการจัดทำหลักสูตรที่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้พัฒนาห้องถูนหรือชุมชนของตนเอง และเน้นการ จัดการเรียนการสอนที่ใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน ให้สะดวกยิ่งขึ้น (มหาวิทยาลัยราชวิถีราชนครินทร์, 2553ก)

การพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้รักการอ่าน ฝรั่ง เกิดการเรียนรู้ มีความรอบรู้ เรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตนี้ มหาวิทยาลัยราชวิถีราชนครินทร์ได้ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนในห้องเรียนและนอกห้องเรียน พร้อมทั้งจัดให้มีสำนักหอสมุดที่ช่วยในการศึกษาค้นคว้า สารสนเทศแก่นักศึกษาทุกคน เพื่อให้มีทักษะในการสืบค้นและการรู้สารสนเทศที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (สุวัมล เวียแกร้ว และคณะ, 2545) จากข้อมูลของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชวิถีราชนครินทร์ พบว่า มีนักศึกษาสำเร็จการศึกษาจากทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ศึกษาต่ออู่ในระดับปริญญาตรี (มหาวิทยาลัยราชวิถีราชนครินทร์, 2553ข) จะเห็นได้ว่า นักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ราชวิถีราชนครินทร์ มีความแตกต่างกันในเรื่องระดับการศึกษา ก่อนระดับปริญญาตรี รวมทั้งปัจจัยทางด้านบุคคล และสิ่งเหล่านี้จะมีส่วนในการทำให้นักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชวิถีราชนครинทร์ มีการแสดง才华เพื่อการศึกษาและการรู้สารสนเทศมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสดง才华 สารสนเทศที่แตกต่างกัน

ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาการแสดง才华สารสนเทศเพื่อการศึกษาและการรู้สารสนเทศ มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสดง才华สารสนเทศ ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย ราชวิถีราชนครินทร์ เนื่องจากมหาวิทยาลัยราชวิถีราชนครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดใหม่ดังนั้น การพัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้รักการอ่าน ฝรั่ง เกิดการเรียนรู้ มีความรอบรู้ เรียนรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตนี้ จำเป็นที่จะต้องทราบข้อมูลเกี่ยวกับการแสดง才华เพื่อการเรียนและการรู้สารสนเทศมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสดง才华สารสนเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาบริการห้องสมุดและรองรับการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนในห้องเรียนและนอก

ห้องเรียน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาอย่างมีคุณภาพ ตรงตาม พันธกิจของมหาวิทยาลัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการแสวงหาสารสนเทศเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์ ในด้านจุดมุ่งหมาย วิธีการ ภาษา รูปแบบ และแหล่งสารสนเทศที่ใช้ในการ แสวงหา
2. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ของการแสวงหาสารสนเทศเพื่อการศึกษาของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
3. เพื่อศึกษาระดับการรู้สารสนเทศ 2 มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาสารสนเทศของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับของวิธีการในการแสวงหาสารสนเทศเพื่อการศึกษา และระดับการรู้สารสนเทศ 2 มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาสารสนเทศ ของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
5. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการในการแสวงหาสารสนเทศเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญา ตรี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามปัจจัยด้านบุคคล
6. เพื่อเปรียบเทียบระดับการรู้สารสนเทศ 2 มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาสารสนเทศ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยจำแนกตามปัจจัยด้านบุคคล

สมมติฐานในการวิจัย

1. ระดับของวิธีการในการแสวงหาสารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีการรู้สารสนเทศ 2 มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง
3. ระดับของพฤติกรรมตามวิธีการในการแสวงหาสารสนเทศเพื่อการศึกษามีความสัมพันธ์กับ ระดับการรู้สารสนเทศ 2 มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาสารสนเทศกันในทิศทางบวก
4. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จะมีวิธีการในการแสวงหา สารสนเทศเพื่อการเรียนแตกต่างกัน จำแนกตามปัจจัยด้านบุคคล

5. ระดับการรู้สารสนเทศ 2 มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสดงทางสารสนเทศแตกต่างกัน จำแนกตามปัจจัยด้านบุคคล

คำถามการวิจัย

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์มีการแสดงทางสารสนเทศโดยวิธีการใดและเพื่อจุดหมายใด มากที่สุด
2. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์มีการรู้สารสนเทศ 2 มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสดงทางสารสนเทศอยู่ในระดับใด
3. ระดับของพฤติกรรมตามวิธีการในการแสดงทางสารสนเทศเพื่อการศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับการรู้สารสนเทศ 2 มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสดงทางสารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์กันหรือไม่ และมีความสัมพันธ์กันในทิศทางใด
4. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์มีวิธีการแสดงทางสารสนเทศ มีความแตกต่างตามปัจจัยด้านบุคคลหรือไม่
5. นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์มีระดับการรู้สารสนเทศ 2 มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสดงทางสารสนเทศมีความแตกต่างตามปัจจัยด้านบุคคลหรือไม่

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
2. คณะที่ศึกษา หมายถึง คณะวิชาที่มีนักศึกษาระดับปริญญาตรีศึกษาอยู่ จำนวน 5 คณะ และ 1 สถาบัน จำแนกตามคณะได้แก่ คณะแพทยศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ และสถาบันอิสลามและอาชีวศึกษา
3. สารสนเทศเพื่อการศึกษา หมายถึง สารสนเทศที่เกี่ยวกับการศึกษาของนักศึกษา ซึ่งนำไปใช้ในการเรียนของนักศึกษา
4. การแสดงทางสารสนเทศ หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาระทำการเพื่อแสดงทางสารสนเทศอย่างมีชุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการบางประการ
5. วิธีการในการแสดงทางสารสนเทศ หมายถึง วิธีการในกิจกรรมที่นักศึกษาระทำการเพื่อแสดงทางสารสนเทศอย่างมีชุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการบางประการของผู้แสดง จำแนกตามตัวแบบ

พฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของผู้วัยรุ่น ประกอบด้วย พฤติกรรม 6 ประการ ได้แก่ การเริ่มต้น การเชื่อมโยงร้อยเรียง การกลั่นกรอง การแยกแยะ การตรวจตรา และการดึงสารสนเทศออกมานำ

6. รูปแบบสารสนเทศที่นักศึกษาใช้ในการแสวงหาสารสนเทศ หมายถึง รูปแบบสารสนเทศที่นักศึกษาใช้ในการแสวงหาสารสนเทศเพื่อการศึกษา ได้แก่ วัสดุพิมพ์ วัสดุไม่พิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

7. แหล่งสารสนเทศในการแสวงหาสารสนเทศ หมายถึง แหล่งสารสนเทศที่นักศึกษาใช้ในการแสวงหาสารสนเทศเพื่อการศึกษา ได้แก่ แหล่งสารสนเทศสถาบัน แหล่งสารสนเทศบุคคล แหล่งสารสนเทศสื่อสารมวลชน และแหล่งสารสนเทศอินเทอร์เน็ต

8. ปัญหานในการแสวงหาสารสนเทศ หมายถึง อุปสรรคต่างๆ ที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถแสวงหาสารสนเทศได้ จำแนกตามด้วยแบบพฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศของนักศึกษาตามมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาสารสนเทศ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ครอบคลุม 2 มาตรฐานคือ มาตรฐานที่ 1 บุคคลผู้รู้สารสนเทศสามารถกำหนดหนังสือและขอบเขตของสารสนเทศที่ตนเองต้องการ ได้

มาตรฐานที่ 2 บุคคลผู้รู้สารสนเทศสามารถเข้าถึงสารสนเทศที่ต้องการ อย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

10. ระดับการรู้สารสนเทศ หมายถึง ระดับความรู้ความสามารถของนักศึกษาด้านการรู้สารสนเทศ 2 มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาสารสนเทศ โดยวัดจากแบบทดสอบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบพฤติกรรมการแสวงหาสารสนเทศเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในด้านจุดมุ่งหมาย วิธีการ ภาษา รูปแบบ และแหล่งสารสนเทศที่ใช้ในการแสวงหา

2. ทราบปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ของการแสวงหาสารสนเทศเพื่อการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจนำผลการวิจัยไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงการให้บริการสารสนเทศแก่นักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ทราบถึงระดับการรู้สารสนเทศ และปัญหาด้านการรู้สารสนเทศ 2 มาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาสารสนเทศ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจนำผลการวิจัยไปใช้เพื่อจัดการเรียนการสอนการรู้สารสนเทศที่เหมาะสมให้แก่นักศึกษา